

Мовчання

Юрій Гундарєв

Мовчання — це вир ненароджених слів,
що б'ються під серцем щомиті —
і вдень наяву, і вночі уві сні,
а потім вмирають, як квіти...

А взагалі, чи комусь потрібен
ґрунтовний відвертий звіт
за, так би мовити, звітний період
ніким не бачених літ?

І справді, чи комусь цікава
добірка твоїх стенограм —
вся чорна, наче подвійна кава,
з краплинами світлих плям?

Чи хочеш вийти на площу, може,
і кинути в небеса:
"Почуйте, люди! Почуй мене, Боже!"?
Ні, краще мовчи... Сам.

Мовчання — це струм ще не вбитих мрій,
що б'ються під серцем щомиті —
не поза грою, а завжди у грі, —
і згодом зростають, як діти.